

Slangen i bugter

(Syndefaldet, 1. Mos. Kap. 3)

Jørgen Erichsen

Slan- gen i bug- ter døds- træ- ets frug- ter

pri- ser end- nu, hvis- len- de: Kvin- de!

Se, hvor de skin- ne dej- lig som du!

1 Slangen i bugter
dødstræets frugter
priser endnu,
hvislende: Kvinde!
Se, hvor de skinne
dejlig som du!

2 Men skal man kige
klart i Guds rige,
lys må der til;
Gud tør vel lide
fler ved sin side,
når man kun vil

3 Hvide og røde
frugterne gløde,
frygten forgår,
talen på skruer
frister og huer,
tvivlen opstår.

4 Pirret og ægget,
lokket og gækket,
moderen faldt,
hånd sig udstrakte,
frugten hun smagte,
livet det gjaldt.

5 Dåret, tilskyndet,
Eva har syndet,
Adam det ser,
født er nu smerte,
hoved og hjerte
stemme ej mer.

6 Eva må græde,
skal dog med glæde
skue sin sæd,
Sønnen hin frakke
træde på nakke
slangen uræd.

7 Adam! bedåret,
støvet du kåred,
sved nu for korn!
Med dig om føden
kæmpe til døden
tidsel og torn!

8 Her vokser livet,
dig var det givet,
vig dog Mit;
Ud nu af haven!
Slæb dig til graven
med hvad er dit!

9 Skyer dog blåne,
sol dog og måne
med dem udgå!
Engle dog hviske,
modet opfriske,
salighed spå!